

NEDELJA 1.3.2015	2. POSTNA NEDELJA sv. Albin (Zorko), škof	ob 8.30 za † za Marijo Plevčak, 30. dan za † Janeza Šoštar (obl.) ob 10.30 za † Jožeta Zvonar (obl.), starše Zvonar in Galuf za † Lojzko Drofenik
Ponedeljek 2.3.2015	sv. Neža Praška, klarisa in opatinja	
Torek 3.3.2015	sv. Kunigunda, kraljica	ob 15.30 molitev rožnega venca ob 16.00 za † Ivanko Vehovar Po sveti maši molitev za duhovne poklice.
Sreda 4.3.2015	sv. Kazimir, poljski kraljevič	
Četrtek 5.3.2015	sv. Hadrijan mučenec	
Petek 6.3.2015	+ sv. Fridolin, opat postni (prvi)petek	
Sobota 7.3.2015	sv. Perpetua in Felicita, mučenki prva sobota	ob 7.30 molitev rožnega venca ob 8.00 za † župnika Jožeta Zamuda
NEDELJA 8.3.2015	3. POSTNA NEDELJA sv. Janez od Boga, redovni ustanovitelj	ob 8.30 za † Marijo (obl), Stanka, Srečka in Branka Murko za † Slavo Belej ob 10.30 za † Pepco in Srečka Vehovar, Ano in Albina Bevcar za † Marijo Povalej (obl) in sorodnike, Edvarda Jagodič in sorodnike, Vilija in Janeza Strašek, Jožefo in Matija Dragičević, Stankota Rupnik

Glasilo župnije Sv. Peter na Kristan Vrhu

1. MAREC 2015

2. POSTNA NEDELJA

LETO IV, št. 122

JEZUSOVA SPREMENITEV NA GORI

Vsako leto zaobjemata dve osnovni sporočili obeh prvih postnih nedelj celotno izkušnjo človeškega obstoja in zgodovino odrešenja ter ne-odrešenja. Na prvo postno nedeljo smo doživeli Jezusove skušnjave v puščavi kot skušnjave v našem lastnem življenju, katerim je človek izpostavljen od samega začetka. Danes, na drugo postno nedeljo, pa nam Jezusovo spremenjenje razsvetli tisto svetlo prihodnost, ki je cilj vsakega človeškega upanja. Pa vendar se to upanje še ne more izpolniti v polnosti. Še vedno je prezgodaj, da bi šotore dokončno postavili. Jezus vedno znova spomni svoje učence, da pride vstajenje za trpljenjem in smrtjo. V našem življenju smo tudi mi razpeti med občutkom dokončnega velikonočnega veličastva in izkušnjami križa ter smrti, tako majhnih kot velikih smrti vse do naše lastne smrti in smrti naših bližnjih na koncu naših in njihovih dni. Če ne zdržimo bolečine Velikega petka in nemoči Velike sobote, tudi ni vstajenja. Bodimo zadržani v prehitrem oznanjevanju velikonočne aleluje, Če še nismo doživeli Velikega Petka in izkusili vstajenja iz globin groba. Bodimo previdni pri oznanjanju Kristusovega veličastva, še posebej pri tistih, ki doživljajo veliko stisko in hude bolečine. Spoštovanje njihovih življenjskih izkušenj nam toliko bolj narekuje, da jih tiho in sočutno spremljamo v njihovem trpljenju, v zaupanju, da jih bo Bog ob pravem času obdaril s svojim vstajenjem in veličastvom. V postnem času lahko močneje doživljamo izkušnjo vpetosti v skušnjo in spremenjenje. Za to potrebujemo globoko Abrahamovo vero v Božjo obljubo odrešenja, da prebrodimo marsikatero skušnjo in na videz brezizhodno situacijo in to ne brezvoljno, in ne brez strahu in bolečin temveč v zaupanju v to, da je Bog v nas in ob nas in da nam želi prihodnost ter življenje. Takšno zaupanje v Boga ne pomeni, da se odrečemo odločanju in odgovornosti, temveč da si omogočimo korenine in da iz teh korenin črpamo premagovanje strahu in polnost zaupanja v prihodnost, ki omogoča nove in kreativne korake na naši poti. Če se trudimo za takšno zaupanje v Boga, potem gremo točno v tisto svetlo prihodnost, ki nam je bila za trenutek prikazana v današnjem evangeliju.

ŽIVIMO EVANGELIJ

Jezusova spremenitev (Mr 9,2-10)

Čez šest dni je Jezus vzel Petra, Jakoba in Janeza in jih same zase peljal na visoko goro. Vpričo njih se je spremenil. Njegova oblačila so postala bleščeča, nadvse bela, da jih tako ne more pobeliti noben belivec na svetu. In prikazal se jim je Elija z Mojzesom in pogovarjala sta se z Jezusom. Oglasil se je Peter in rekel Jezusu: »Rabi, dobro je, da smo tukaj. Postavimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ni namreč vedel, kaj bi rekel, kajti zelo so se prestrašili. Naredil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« Ko so se hitro ozrli naokrog, niso videli nikogar več, razen Jezusa samega, ki je bil z njimi.

In medtem ko so šli z gore, jim je naročil, naj nikomur ne pripovedujejo tega, kar so videli, dokler Sin človekov ne vstane od mrtvih. To besedo so ohranili zase in se med seboj spraševali, kaj pomeni vstati od mrtvih.

SPOVED – ZAKRAMENT SPRAVE

Vsak izmed nas je vsak dan pred izbiro: luč ali tema, smrt ali življenje, Bog ali greh. Imamo velik dar svobode. Jezusovo oznanilo na vabi: »**Spreobrne se in veruj evangeliju!**« Je nepopustljiv, ko je treba obsoditi greh, še bolj pa je usmiljen, ko gre za grešnika. Greh je res predvsem osebna zadeva človeka, vendar ima svoj odmev tudi v širšem občestvu vernih.

Odpuščanje grehov je Jezusov velikonočni dar. Vstali Kristus pride k učencem in jim zaželi mir. Dihne vanje in jim govori: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni, katerim jih zadržite, so jim zadržani!« (Jan 20,23). Spoved je torej velik dar božje ljubezni, za katerega moramo biti iskreno hvaležni. Za priznanje lastnih slabosti in grehov Bogu prek duhovnika je potrebna najprej **vera**, potem pa velika mera **ponižnosti**, ki jo spremlja **iskrenost**. Prosimo v vsakodnevni molitvi Boga Očeta, da nam nakloni to troje in bomo v tem postu pristopili k zakramentu božjega usmiljenja – sveti spovedi.

Na gori je bilo Jezusovo telo spremenjeno in razsvetljeno. Takšno je moglo postati, ker je bilo poprej spokorjeno. Pred začetkom svojega javnega delovanja se je namreč Jezus 40 dni postil in pokoril v puščavi. Jezus svojega telesa ni pokoril in mučil zato, ker bi ga podcenjeval, zavračal ali preziral, saj se je hote učlovečil v telesu. Dobro se je zavedal, da je človeško telo Božja umetnina, toda naučil nas je, da mora telo človeku služiti, ne pa gospodovati nad njim. Nobeno premagovanje telesnih želja ni prijetno, vendar le tako premagovanje prinaša veselje in razsvetljenje duha. Zato so ljudje, ki imajo svoje telo v

oblasti, umirjeni, veseli, razsvetljeni, spremenjeni. Tako veselje prinaša zmaga nad telesom, saj se čutijo zmagovalce.

In to: vladati nad telesom, premagovati strasti dejansko pomeni: biti z Jezusom na gori, biti zmagovalec, vesel, spremenjen in razsvetljen. To pomeni tudi prejeti pohvalo nebeškega Očeta, da ima veselje nad takim človekom. Dokončno spremenjeni in poveljani bomo v nebesih, nekaj tega poveljavanja pa doživljamo že sedaj, če smo sposobni slediti Jezusu v

puščavo in iti z njim na goro. Popuščati telesu pa pomeni biti poražen. Danes je na svetu tako malo pravega, notranjega veselja prav zato, ker je preveč tovrstnih poražencev. J. Kužnik

Hej, ljudje! Ugasnite televizor. Poslušajte tišino, pesem vetra, ples dežnih kapljic, razveselite se jasnega, temnomodrega neba, posutega s svetlimi zvezdicami. Kolikokrat ga vidite? Kolikokrat opazite vrhove gora v daljavi in poslušate šelestenje gozda v vetru? Ozrite se vase. In pomislite. Lahko bi bilo drugače.

V daljavi zaslišim znano glasbo. Nabuko. Pesem sužnjev. Pesem sužnjev! Celo sužnji so peli. Imeli so upanje. Imeli so voljo živeti ... Lahko bi bili rojeni drugje, v drugačnem času. Lahko bi nam bila zapisana drugačna življenjska pot. Krajša. Trša.

Počasi, z leti in s tisočnimi izkušnjami prihajam do neverjetnega spoznanja. Dano mi je živeti. Samo eno življenje imam. Samo določeno količino časa imam na voljo. In v življenju so stvari, zaradi katerih je vredno živeti. Resnično. Nasmeh. Drobn dogodka. Prvi spomladanski zvonček. Doma pečeni piškoti. Objem. Ljubezen. Molitev. Vsak mora sam najti dogodke, ki dajejo vrednost njegovemu življenju. Dogodke, da dogodke, ne stvari.

Življenje je samo eno. Dokler živiš, imaš možnost. Možnost imaš karkoli spremeniti in narediti veliko lepega in dobrega zase in za vse okrog tebe.

Življenje ni v materialnosti. Vsi si želimo imeti več. Toda ali res potrebujemo? Morali bi se kdaj ustaviti. Saj ni važno kako lep pulover imaš za na sprehod. Važno je, da sploh greš kdaj na sprehod. In se pogovarjaš. Da se nasmeješ. Poveš ljudem okoli sebe, da jih imaš rad. Začutiš, da te imajo radi oni. Vredno je ... vredno je živeti. Nič ni bolj dragoceno od današnjega dne. Samo danes ga imamo na voljo ... vsak od nas je neponovljiv, edinstven. Za vsakega od nas cvetijo rože, sveti sonce, stojijo hiše in rastejo gozdovi. Toliko stvari nam je dano. Cenimo to. Zahvalimo se za vsak dan življenja znova. In živimo. Naša dolžnost in pravica je živeti ter spoštovati to življenje

OZNANILA

❖ KRASITEV IN ČIŠČENJE CERKVE

Hvala vernikom iz **Kristan Vrha** za okrasitev in čiščenje naše cerkve. Ta teden ste na vrsti za krasitev in čiščenje verniki iz vasi **DRVIŠE in POLENCA**.

❖ MOLITEV KRIŽEVEGA POTA

Vsako soboto pričenjamo sv. mašo z molitvijo križevega pota. Vsako postno nedeljo ob 15. uri vabljeni k molitvi križevega pota med kapelicami k sv. Roku. Lepo vabljeni k pobožnosti križevega pota.

❖ NAŠI RAJNI

Umrl je Milan Grašič iz Kristan Vrha. Pogreb bo v družinskem krogu.

❖ MINISTRATNSKO SREČANJE

V četrtek ob 16.30 bo ministrantsko srečanje, ker je pretekli četrtek odpadlo. Tokrat bomo vzeli mere za nove obleke.